

og have ikke Land nærmere end Mecklenborg. Og denne Bei er anlagt af Amtsrådet mod vedkommende Distrikts Omkostning for Distriktets Penge! Ofteat Beiene er bleven anlagt, have Beboerne nedenfor Beiene maattet leie en Bei for at kjøre paa, da de ikke tør kjøre paa den nævnte Bei. Seg anføre dette som et Bevis paa, at Autoriteterne, navnlig naar vedkommende Autoritet baade er den opsynshavende Myndighed og den Myndighed, der selv anlægger den Bei, som bringer Faren, ikke saa ganske ubetinget ere upartiske, eller ikke have saa let ved at være strenge med at træffe de Forholdsregler, som bør træffes. Vi have for nylig her i Rigsdagen vedtaget Lov, som figter til at bevare Menneffeliv, for Exempel ifjor Loven angaaende Børns Arbejde i Fabriker, og vi have en Lov foreliggende angaaende Dampskibe og Dampmaskiner, som ligeledes figter til at bevare Menneffeliv. Det forekommer mig, at det ikke vilde være af Beiene, om man ogsaa fik en almindelig Politilovgivning, som greb ind i alle saadanne Forhold, hvor Industrien eller i det Hele Folks priugte Gjærnings Udførelse paa en meget nem Maade kan medføre Fare for Menneffeliv. Seg skal nævne et andet Exempel. Der har i Landsthinget været forelagt et Lovforslag om at paalægge Folk at være forsigtige med deres Tærskemaskiner; der gaar ikke 14 Dage til Ende, uden at Menneffer forulykkes ved disse Maskiner, der aldeles gjennemgaaende have Tab af Menneffeliv til Følge, fordi Bestadigelsen er saa stor, at Folk ikke kunne slippe billigere. Derfor om altsaa det ærede Medlems Forespørgsel er for ubetydelig, og det tror jeg, at den er, navnlig mener jeg, at en Lov i denne Retning er aldeles unødvendig, saa vil jeg tillade mig at henpege paa, at der er saa uhyre store Skæpper, hvor en fornyet Politilovgivning vilde være paa rette Sted; thi det er en given Ting, at Nutidens Fremskridt har medført, at hvad der passes for mange Aar siden, nu ikke længere passer. Seg skal f. Ex. særlig fremhæve, at det i visse Egne af Landet er Skif og Brug, at der i enhver Mandes Gaard er aabentstaaende Brønde, uden at der er den fjerneste Beskyttelse omkring dem, saa at de ere aldeles lige med Jorden. Dette forekommer mig at være i den Grad usforvarligt, at Politiet og Lovgivningen burde forbyde det. Siger man det til Politimesteren, svarer han imidlertid: det er Mandens egen Sag, jeg kan ikke røre derved. Men det er jo dog forkert, at noget Saadant finder Sted, og det Samme er Tilfellet med den aldeles grændseløse Tilladelse — ja, jeg tror egentlig ikke, at der er Tilladelse dertil; men saa er der i alt Fald Mangel paa Opsyn med, at der graves Huller og Afgrunde lige klobs op til alfar Bei. Seg tillader mig altsaa i Anledning af den stillede Forespørgsel at bede den høitærede Minister ved Leilighed i Forbindelse med Justitsministeren at tage dette uhyre store Emne under

nærmere Overveielse; thi dersom man derved kunde redde et Hundrede Menneffer om Aaret fra at gaa til Grunde, var dette dog ikke saa ganske lidt.

Fjord: Naar den ærede sidste Læser yttrede, at den Forespørgsel, jeg har stillet, er for ubetydelig til at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse, vil jeg erklære, at jeg ikke anser en Sag for at være ubetydelig, saa snart der er Spørgsmaal om Menneffeliv, og det, at Menneffeliv kan være i Fare, og efter hvad den høitærede Indenrigsminister ogsaa har oplyst, har været i Fare ved saadanne Leiligheder, er for mig tilstrækkeligt til at tro, at jeg ikke har gjort Uret i at stille min Forespørgsel.

Steenstrup: Seg vil naturligvis ikke bebrejde det ærede Medlem, at han har stillet sin Forespørgsel; jeg siger kun, at der er saa uhyre mange Forhold, hvori Farenne ere større, og som forekomme mig at ligge endnu nærmere for, saa at jeg ikke kan Andet end undre mig over, at Forespørgslen ikke er fremkommet i en mere almindelig Form, uden at jeg derfor i fjerneste Maade vil bebrejde den ærede Forespørgger det Allerringeste.

Balle: Seg vil begynde med at takke det ærede Medlem, der har stillet Forespørgslen, fordi han har bragt et Emne frem for os, som ganske vist ude paa Landet ikke er uden Betydning; men jeg mener, at han er blevet staaende paa Galveien. Hvis nemlig det ærede Medlem vilde gaa et lille Skridt videre, som jeg haaber, at adskillige ærede Medlemmer vilde være med til, nemlig at faae den allerstørste Del af disse Vandmøller, der kaldes Græsmøller, afløste, saa vilde han bidrage til at gjøre vort Agerbrug i Danmark en overordentlig stor Tjeneste; thi hvad tro de Herrer ikke, at der gaar tabt i Henseende til Agerbruget derved, at der er disse Mølleprivilegier for Vandmøller? Det er et Forhold, der saa at sige er ganske almindeligt over hele Landet, og det undrer mig meget, at man ikke i de mange landøkonomiske Skrifter, som vi have, og som søge at fremme Landbruget her i Danmark, har undersøgt, hvor Meget der gaar tabt derved, at man opretholder disse saakaldte Græsmøller. Vi ere gaaede saa vidt frem i Kultur, at der er andre Maader at faae sit Korn malet paa, end den dyre Maade at lade en hel Del Eng ligge hen under Vand, for at man kan faae nogle enkelte Møller i Gang. Naar det ærede Medlem vil gaa med os til en Foranstaltning, der søger at faae afløst alle de Møller, som kun kunne drives derved, at en hel Del dels Eng og dels Ager maa sættes under Vand, hvorved der navnlig tilspares Danmark et stort nationaløkonomisk Tab, saa vil der ikke være saa mange Møller tilbage, som der kunde være den Fare ved, som det ærede Medlem omtaler. Det er imidlertid kun en Hensigt, som jeg vil gjøre til det ærede